

สละแหวาดขี้ขี้ มีพี่สาว

มีน้องที่วิทย์ภากร ช่วยหนึ่งมา

บอชอบคุณคุณครู ผู้เข้าสอน

พอกเราขอมุ่งพิชิตและฝ่าฟัน

ที่ไถ่มาเพราะครูรักและเป็นห่วง

เราจะเก็บขันธ์ไปใช้ในชีวติจริง

ตอนเรามาครูว่าขันธ์อาจจนหน้าเมื่อ

สละแหวาดขี้ขี้เป็นนางไพร

อาจจะแก่งไปช่วงกับของโทษ

เพื่อประสบภพหน้าไม่ได้ในบัดดล

ถึงพอกที่ที่อาจเล่นมุกไม่ตลก

จะสนุกนรือทุกรักก็รักกัน

ถึงครูเจอาจจัดน้องไม่เป็นรูป

แต่ถนัดแก้นั้นสบายทุก ๆ ดิน

ไปดูไก่ตาวไม่เห็นก็ไม่ว่า

ที่ได้มาอีกก็ดั่งก็จะไป

ถึงข้อสอบอาจจะยากก็เพื่อฝึก

ทุกโอกาสทุกวินาทีคือ ความจริง

เด็กสอนนี้แต่งออกมาจากความรู้รัก

ขออำนาจ สละแหวาด 3 วัน 2 ดิน

ช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นหน้าหน้า

ไต่เถาไปสู่ดินแดนแดนอดีตจรรยา

ช่วยคืนจากความรู้คิดและสร้างสรรค์

ในด้ามฝ่ามขยครูหนักลายเป็นจิ้ง

สอนทุกช่วงทุกเวลาไม่ทอดทิ้ง

ในสมสิ่งทีครูในจิตดวงใจ

หนักก็เพื่อฝึกระเบียบขปมนิสัย

สัศว้น้อยในญ่อกกมยอกใช้ชม

ขออย่าโทษชกกับดามคิดแสนลับสน

อาจชุกชนไปบังอย่างทัก

แสนจะตวงไปทุกปากเช่น

ดามมยุก นันมีในกันไม่รู้ลืม

น้องสิบทุกข์ แสนสนันสจัตองเป็น

ขอในลืมดามรู้สึกเกลียดออกไป

รู้ว่าขันธ์เป็นสิ่งที่กว้างใหญ่

ในเข้าใจว่าธรรมชติหนักดีจริง

ในรู้สึกดวตังใจทุก ๆ สิ่ง

ขออย่างทั้งดามรู้มันไม่ลืมดว ลืม

ดวระลึก ^{รู้}คิดไว้ และอย่า ฟัน

จะไม่ลืมสิ่งที่ได้ดลออกไป

รู้มันขึ้นใจสะแกกราช

เป็นลูกเล็กใจหมู่นักเรียนชาย

เทศน์รัตนสูตรก้าวมาที่แห่งนี้

ทั้งนุดุคยชอุยเพลงที่ต้อองหา

โธ่ นาย (กม) ตายมาแล้วเป็นสัณปี

ยืนอยู่หนึ่งค้ำับดับอรรมณ

ถึงอย่างไรเรารู้มีความสุข

ขอขอบคุณสะแกกราชทั่วทั้งเขต

สุดสงอทอรรมณเฝ้าความหมาย

เป็นที่คลาย ความทุกข์เหล่าประชา

ถึงจะมีเรื่องร้ายบ้างบางครั้ง

เจอผูกแป้กตลอดมาตยณเดิมขม

เป็นสุขบนโลกทุกคนเหมือนเหมือน

แต่หายากมเป็นแค่หลักกิโลเมตร

ที่ได้รับยอดมขจากมดคุเทศก์

ที่ใบดรูสมเจตารมไมได้สอน

เที่ยวป่าส. ๑๑ กรกฎาคม

กินน้ำดื่มนี้ ส. ๑๑ กรกฎาคม

ตามวิมานสูงใหญ่ในไพร่สงฆ์

สัตว์ป่ามีมากมายมากมาย

แถมพบต้นไม้ที่มีรสหวาน

น้ำดื่มที่กินนี้รสหวานมาก

หมอนดูฟ้าที่มืดดาวสงบมา

ทุกที่กลายเป็นสวนรมย์ทั่วป่า

ได้เดินป่ากับพี่ๆ ~~ที่~~ วิ่ง

ตามไร่นามีรสหวานมาก

รสหวานคล้ายทุกๆ ในคืนนี้

มีลมหนาวมากมาเป็นอันต์

อันนี้แลมเป็นถึงป่าที่ทุกที่

พอรู้ว่ามีป่าในกร. รอก

แต่เช้าออกเมืองกร. รอก รอก ขัดฟัน

ทำไม้ได้รูปถ่ายไม่ขึ้น

เลยต้องฟันถ่ายเก็บไปคืน

กลุ่ม 7/8

มีเกราะหุ้มมีดีเยี่ยม
พุ่มดอกไม้แดงกลีบสวย
ทนทานคงดีในฤดูหนาว
ทุกสิ่งล้วนเป็นดี
ทั้งนี้แล้ว กว้างขวางมากประโยชน์
เดินไปทั่วก็เห็น สบายด้วยสายลม
ทั้ง กลางวัน กลางคืน อุ่น หลงเหลือ
สกุณกลีบสีเงินใจนี้เห็น เขาขาว

มีวิธการปรองเคืองเรื่องปัญหา
ผู้สืบทอดป่าไม้ที่รักใคร่
จิตสวดใส่ไม้เขม็งดีในฤดูหนาว
ฉันขอปิดตำรับเขาได้รับชม
เดินทวนรอบแต่ใจไม่ขี้ขลาด
ขลุ่ยดีในเสียงดีทั้งกลางบึงทาง
ไร้ความทุกข์ด้วยใจที่ไว้วาง
แล้วเดินทางปลอดภัยกับบ้านเรา

DS 130

G-5, G-6

1/4/55

201.55

พราน พอกเรานี้มาที่ข. แกรง

แม้จะพลาดไปอาหารน้อย
กว่าก่อน

แต่อย่างนี้เองมาแต่เป็น คำสอน

เอามาเรื่อง ก่อนที่เราจะถูก
กิน

ในวันแรกก็ตรูเจ็นจืดท้อง ด้วยมันน้อยกับท้องจ. เป็นไทย
โตกท้อง ^{สิบ} ๑๐ ทุกข์ แสงระทม คือ ปรนัยจับหางแล้วท้องเรา

ในตอนที่เข้าบรรด ไปดูไก่
เดินออกมาถึงถ่อ แล้วออกมา
ชื่อ สาคู ๗ มาแล้ว เริ่มตั้งไข่
เห็นนกเทศมีสีในสีนงทก คือ ลอยกัน
ตกลงลงมาแล้วปีกก็ไม่กวาด
ตาคนเขาตาเริ่ม ตาเราไม่จรรด

อีกกลุ่มใหญ่ ต่อมา ชนต้นเขา
คือ ไข่เป็นผลมา นิมมาน
เริ่มตั้งไข่ตาความ คือ ไข่ใหญ่ แล้วนง
มี คือ ไข่ที่มากมา ให้ได้ คือ
เราไม่พลาด คือ มันยังขาด คือ ไข่กับ
อ้าลาต คือ ไข่ที่เก่าแก่ คือ ไข่ช

สะแกกรัง สะแกกรัง

ไฉ่เย้สะ แกกรัง สะแกกรัง บรรณาการ ^{ผู้}ขึ้น หน้าหนา
รุ่นนี้

น้ำไม่ไหล เข้าไปชี้ทั้งน้ำตา ชีในป่า ลังดี กำนันเคย

จะเริ่มกล่าวเรื่องที่มีสาระ ไฉ่คุณพระ มีมากมกม เกินจะเอ่ย

ตั้งใจฟัง ตั้งใจเรียนอย่าเคยเมม ก่อนจะเลยเวลาแล้วผ่านไไป

เดินเข้าป่า ได้พบเจอ กับไก่ฟ้า ไฉ่คุณเ้า มีนข้างสาย เป็นไหนไหน

ทั้งเรือจีน เรือจีนนั้นพบเป็นนัย พดดำไก่เกนลิ ไฉ่ขอร่วมดี

กินข้าวจี กินข้าวเม่า กิน ข้าวไม่ นอน คุณไปง ตูถาวรสารดี

จุดเทียนชัย ถวายพระพร ในวันดี กลางไพร กลางหมู่ดาว นันร่วมเลย

ประเดี๋ยวก่อน กลอนนี้ ยังไม่จบ ยังไม่จบ ทุกคน ที่ร่วมเนลิอ

เนมิอนคำน้ำ ที่ร่วม ประ กองเรือ ถอยมาเริ่ม ร่วมเนลิอ ฝากเราด้วย